

наименьшие показатели – в актерских репликах выражающих эмоцию печали.

Дальнейшее исследование в сфере английской сценической речи может быть сосредоточено на коммуникативно-прагматических стратегиях актеров, в зависимости от творческого замысла пьесы и способов развития эмотивного слуха и риторического мастерства у студентов посредством английской сценической речи.

Литература

Брызгунова Е. А. Практическая фонетика и интонация русского языка: Пособие для преподавателей, занимающихся с иностранцами. – М.: МГУ, 1963. – 306 с. Великая Е. В. Просодия в стилиевой дифференциации языка. – М.: «Прометей» МПГУ, 2009. – 256 с. Зиндер Л. Р. Общая фонетика. – М.: Высшая школа, 1979. – 312 с. Козырева М. Н. Введение в изучение английского речевого голоса. – М.: МГУ, 1986. – С. 61. Петрова А. Н. Сценическая речь. – М., 1981. – С. 34. Тарасов Е. Ф. Речевое воздействие в сфере массовой коммуникации. – М.: Наука, 1990. – С. 4. Торсуева И. Г. Распределение функциональной нагрузки компонентов интонации // Вопросы фонетики романских и германских языков: сб. науч. тр. / под ред. А. М. Антиповой. – М.: МГПИИЯ, 1979. – С. 119-127. 8. Цеплитис Л. К. Анализ речевой интонации. Рига: Зинатне, 1974. – С. 82. Шевченко Т. И. Социальная дифференциация английского произношения. – М.: Высшая школа, 1990. – 142 с. 10. Boolinger D. Intonation and its parts: Melody in Spoken English. – Stanford University Press, 1986. – 436 p. Crystal D. Prosodic systems and intonation in English. – Cambridge, 1969. – VIII – 381 p. Hart J. A perceptual study of intonation. An experimental-phonetic approach to speech melody. – Cambridge University Press, 1990. – 212 p.

УДК 811.111-13'42'272'22

ВОРОБІЙОВА М. В.

(Запорізький національний університет)

ТИПОЛОГІЯ МІНУС-ЕФЕКТИВ КОМУНІКАЦІЇ, ЗУМОВЛЕНИХ НЕАДЕКВАТНОЮ ІНТЕРПРЕТАЦІЄЮ АЛЮЗІЙ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ)

У статті моделюються типи мінус-ефектів комунікації, спричинених неадекватною інтерпретацією алюзій. Запропоновано способи уникнення комунікативних невдач усіх виявлених типів.

Ключові слова: алюзія, інтерпретація, мінус-ефект комунікації.

Воробієва М. В. Типология минус-эффектов коммуникации, обусловленных неадекватной интерпретацией аллюзий (на материале англоязычного публицистического дискурса). В статье моделируются типы минус-эффектов коммуникации, причиной которых является неадекватная интерпретация аллюзий. Предложены способы избегания коммуникативных неудач всех выявленных типов.

Ключевые слова: аллюзия, интерпретация, минус-эффект коммуникации.

Vorobyova M. V. The Typology of Communicative Minus-Effects Caused by Inadequate Interpretation of Allusion (based on the factual material of the English publicistic discourse). The article offers models of communicative minus-effects caused by inadequate interpretation of allusions. The author suggests the ways of avoiding the communicative failures of all the types which were revealed.

Key words: allusion, interpretation, communicative minus-effect.

Метою нашої наукової розвідки є створення типології мінус-ефектів комунікації, спричинених неадекватною актуалізацією алюзивного змісту, для запобігання їм у майбутньому. Окреслена мета передбачає вирішення таких завдань: 1) ідентифікація алюзій англомовного публіцистичного дискурсу; 2) виявлення джерела алюзії, його місця у тезаурусі цільової аудиторії та можливі складності інтерпретації посилення; 3) розробка рекомендацій для адресанта щодо використання алюзій певного типу в тексті.

Об'єктом дослідження стала інтерпретація алюзивних засобів, предметом – мінус-ефекти комунікації, спричинені неадекватною інтерпретацією алюзій.

Під «мінус-ефектом комунікації» [Земская 1996, с. 157] розуміємо комунікативну невдачу, яка відбулась через неактуалізованість алюзивного змісту.

Для вивчення факторів, які спричиняють мінус-ефекти комунікації, доцільним і необхідним є залучення таких методів як моделювання та формалізація. Моделювання – це дослідження певних об'єктів на моделях, тобто на умовних образах, схемах або фізичних конструкціях аналогічних об'єкту, що досліджується, з використанням методів аналогії та теорії подібності. Модель відображає та відтворює у простішому та зменшеному вигляді структуру, властивості, взаємозв'язки та відношення між елементами об'єкта, що вивчається. Під час конструювання моделей необхідно пам'ятати, що модель лише приблизно відображає те, що досліджується. Модель та оригінал не є тотожними. Це особливо стосується моделі розумової форми, але аналогія корисна тим, що вона настановує на здогадки, що і є метою моделювання [Кондаков 1975, с. 360-361].

Все ширше під час моделювання розумових процесів використовується метод формалізації, тобто такий шлях дослідження об'єктів, коли їх зміст пізнається за допомогою виявлених

елементів його форми [Кондаков 1975, с. 646-647].

Для визначення чинників актуалізації змісту алюзій необхідно створити моделі можливих інтерпретаційних ситуацій. У процесі комунікації випадки повного та адекватного відтворення змісту не набувають такої значущості як епізоди неправильного розкодування закладеного змісту. Адже в одній ситуації комунікація продовжується без перешкод, в іншій ситуації нейтралізація негативних наслідків мінус-ефекту комунікації потребує зусиль з боку комунікантів, а отже опиняється в центрі уваги. Загальна схема актуалізації змісту алюзії може виглядати так, як показано на рис. 1.

Забезпеченням того, що гра двох змістів відбудеться, є адекватне відтворення семантичного навантаження алюзивної одиниці як у тексті-джерелі, так і в тексті-реципієнті. Коли один зі змістів не відтворено, комунікативний акт завершується мінус-ефектом.

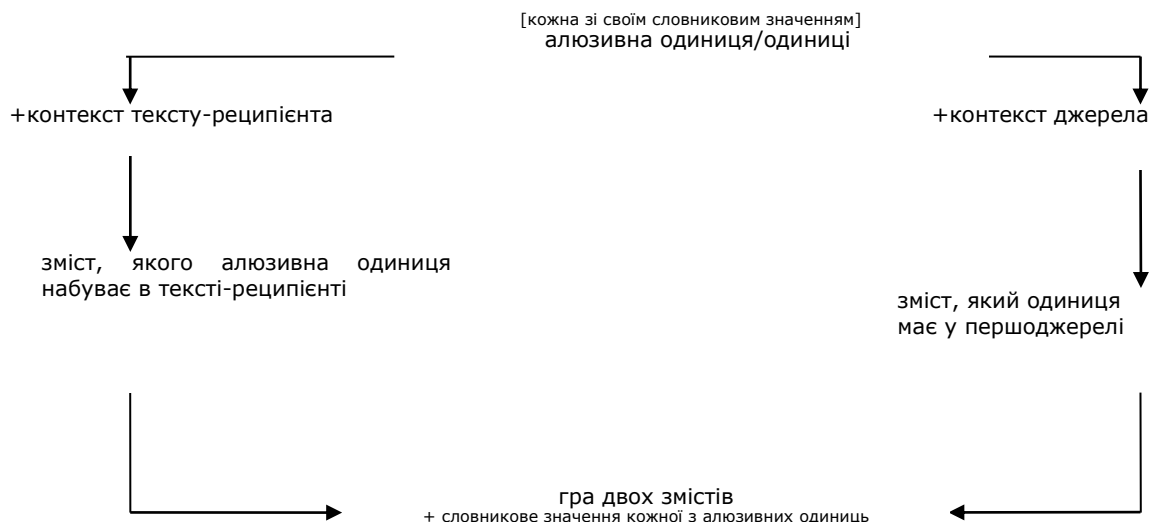

Рис. 1. Схема актуалізації змісту алюзивних засобів

Мінус-ефект комунікації – це ситуація неправильного або неповного тлумачення адресатом змісту тексту. Зауважимо, що встановити абсолютно точно, який саме зміст вкладав адресант у текст, неможливо через такі суб'єктивні фактори як вікові характеристики, етнічна приналежність, життєвий досвід, інтелектуальний рівень комунікантів. Запорукою вдалого спілкування є якнайточніше розуміння того, що хотів висловити мовець. Для прогнозування можливих ускладнень розуміння необхідно насамперед дослідити можливі чинники та наслідки мінус-ефектів комунікації.

Окрім того, дослідження мінус-ефектів комунікації дозволяє з іншого боку підійти до забезпечення успішної актуалізації алюзії. За умови однакового ступеня ознайомленості з предметом повідомлення ймовірність мінус-ефекту комунікації знаходиться у прямо пропорційній залежності від часової дистантності джерела алюзії.

Розглянемо моделі невдалих комунікативних актів, що можуть відбуватись у спілкуванні через відсутність, неадекватність або неповноту відтворення алюзивного змісту. Зазначимо, що на схемах пунктирними лініями позначений неправильний шлях розуміння тексту адресатом, безперервними лініями позначений закладений автором шлях тлумачення наявних алюзивних засобів.

1. Перша модель – ідентифікація одержувачем алюзії взагалі не відбувається, адресат навіть не підозрює, що за певним мовним відрізком прихований додатковий зміст. На жаль, у такій ситуації все, що хотів передати автор повідомлення за допомогою алюзії зовсім втрачається.

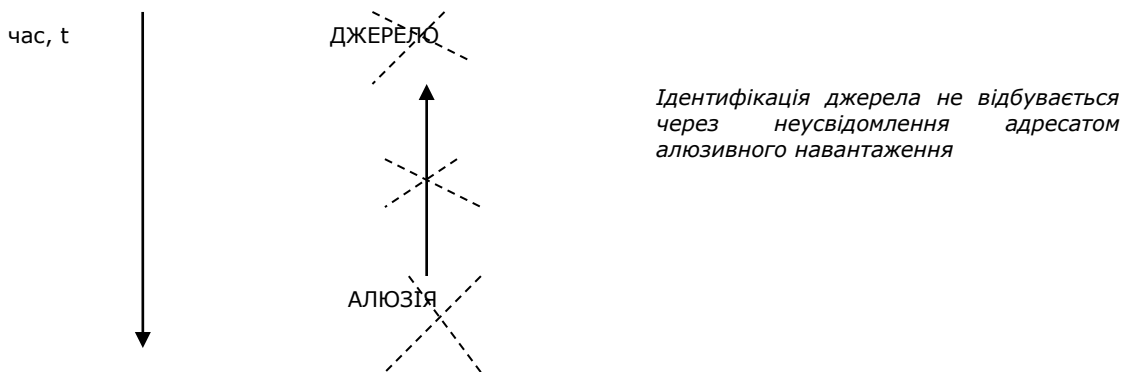

Рис. 2. Схема мінус-ефекту комунікації: модель 1

Причиною такого мінус-ефекту комунікації є відсутність у тезаурусі адресата знань про джерело алюзії. Прикладом може бути назва статті *Chinese walls* (The Economist, March 4th, 2006). Мова йде про створення в інтернеті доменів, які будуть позначені за допомогою китайських ієрогліфів та введені замість звичних доменів латиницею: .cn, .com, .net. Якщо читач не знає про існування Великої китайської стіни, то навіть прочитання тексту не дасть повного розуміння ідей автора. Адже, усвідомивши, що лексична одиниця «wall» вживається не в прямому значенні, без спеціальних знань адресант витлумачить цю лексичну одиницю як «річ, яка відокремлює Китай (а також інтернет-простір цієї країни) від решти світу». Таке тлумачення буде базуватись на переносному значенні лексичної одиниці «wall» – «те, що відокремлює, роз'єднує кого-небудь, що-небудь». Однак якщо повністю відтворити алюзивний зміст, то до словникового значення лексичної одиниці «wall» приєднається зміст всього словосполучення «Chinese walls» – «архітектурна споруда, що була створена у минулому для відокремлення від зовнішнього світу, але пізніше зазнала руйнувань». Отже, алюзія в даному випадку виконує насамперед оцінну функцію, тобто виражає ставлення автора до феномена, який обговорюється у статті, та прогнозування автором долі інтернет-нововведення (такий самий занепад, якого зазнала Велика китайська стіна). Якщо відсутня актуалізація алюзивного змісту, то й функції алюзії не реалізуються.

За таких умов адресант для забезпечення розуміння свого тексту представниками цільової аудиторії повинен насамперед упевнитись, чи охоплює тезаурус адресатів текст-джерело алюзії.

2. Друга модель – читач або слухач усвідомлює, що не може досягнути змісту повідомлення через те, що йому не знайомі реалії, згадані у тексті, або певна мовна одиниця вживається замість іншої у сталому виразі, адресат відчуває це на рівні мовної інтуїції, але відтворити джерело реципієнт не може через брак знань. Якщо до інтенціональних настанов адресата належить адекватна актуалізація змісту тексту, він звертається до довідкових видань, знаходить необхідну інформацію та адекватно відтворює всі приховані змісти. Таким чином, у другому випадку уникнути мінус-ефекту комунікації можна тільки завдяки налаштованості адресата на здійснення повноцінного комунікативного акту, а також шляхом докладання додаткових зусиль.

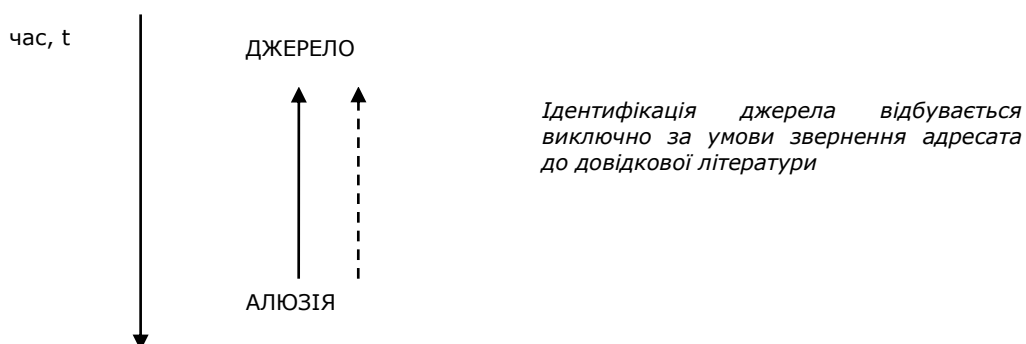

Рис. 3. Схема мінус-ефекту комунікації: модель 2

Прикладом такого мінус-ефекту комунікації може бути ситуація, коли адресат, прочитає назву статті *Hunting the Hydra* (The Economist, May 7th 2005), та відмовиться довідатись, що означає лексична одиниця «Hydra». Не скориставшись відповідною літературою, читач не зможе відтворити такий зміст даної міфологічної алюзії: «Hydra» – «лиха істота, яка має багато голів; причому при відтинанні будь-якої з них на її місці виростають дві нові голови». Цей алюзивний зміст бере участь у реалізації оцінної, апелятивної та волютативної функцій алюзії. Отже, якщо актуалізація алюзивного змісту не відбувається, відсутньою є реалізація константних функцій алюзії.

У такій ситуації адресанту необхідно, як і в першому випадку, брати до уваги тезаурус адресата, а також його психологічні особливості (зокрема допитливість, активність та прагнення до здобуття якнайповнішої інформації з кожного тексту).

3. Третя модель мінус-ефекту комунікації відображає ситуацію, коли алюзія (A1), що зустрічається в досліджуваному комунікативному акті, має спільне джерело (Д) з іншою алюзією (A2), яка існувала раніше. За таких умов адресат може помилково ідентифікувати алюзію A2 як джерело алюзії A1. Це приведе до викривлення остаточного змісту, адже в алюзії A2 зміст першоджерела Д вже було модифіковано під впливом тексту-реципієнта алюзії A2.

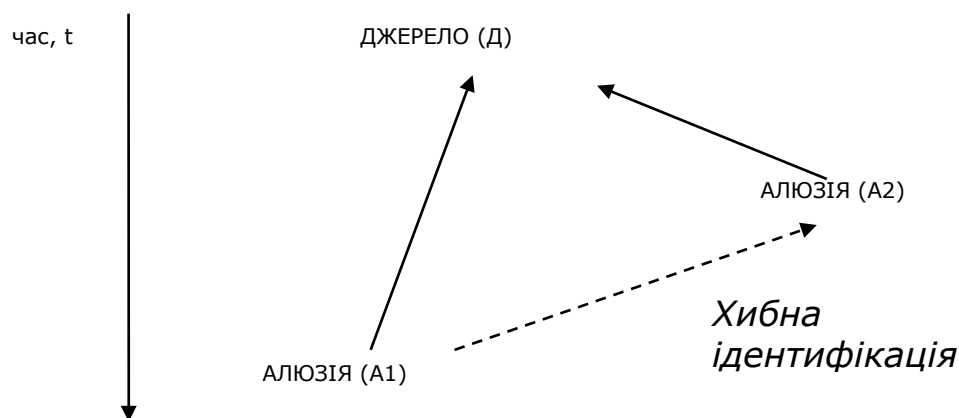

Рис. 4. Схема мінус-ефекту комунікації: модель 3

Причиною такого мінус-ефекту комунікації може бути те, що часова дистантність між джерелом Д та алюзією A1 більше, ніж між алюзією A2 та алюзією A1. Отже, ймовірність наявності інформації про A2 у тезаурусі адресата є більшою, ніж ймовірність наявності там інформації про джерело Д.

Прикладом може бути назва статті *The three Scrooges* (The Economist, January 6th, 2007). Джерелом (Д) алюзії (A1) є «Різдвяні історії» Чарльза Діккенса. Водночас виникають асоціації з персонажем мультфільму Уолта Діснея «Качині історії» Скрудж МакДака. Ім'я МакДака запозичене з того ж твору Діккенса, тобто воно є алюзією (A2), яку неосвічений читач може сприйняти як джерело. В даному випадку алюзивний зміст буде відтворений адекватно як при зверненні до справжнього джерела алюзії Д, так і при зверненні до алюзії A2 як до джерела. Адже як у статті, так і в мультфільмі лексична одиниця *Scrooge* символізує жадібність того, кого названо цим ім'ям. Однак необхідно пригадати, що образ Ебенезера Скруджа у Діккенса є негативним, його самого можна вважати уособленням скупості, в той час як Скрудж МакДака в мультиплікаційному фільмі є особою скоріше позитивною, а скнарість виступає недоліком, який лише подекуди яскраво себе проявляє.

За таких умов адресант може збільшити кількість алюзивних засобів, які експлікують алюзію (власні імена людей, географічні назви; засоби, що позначають приналежність тексту-джерела алюзії певному часу), зменшивши тим самим індекс нечіткості алюзії [Воробйова 2008], а отже збільшивши ймовірність адекватної інтерпретації алюзивного змісту.

4. Четверта модель мінус-ефекту комунікації ілюструє ситуацію, коли алюзія (A1), що розглядається, відсилає нас до джерела (Д1), яке саме є алюзією (A2). При цьому Д1 в свою чергу має своє власне джерело походження (Д2). Таким чином, «алюзивний ланцюг» складається з трьох

елементів: $D2 \rightarrow D1(=A2) \rightarrow A1$. Другий елемент цього ланцюгу має двоїсту природу (є як алюзією, так і джерелом іншої алюзії). За інтенцією автора тексту актуалізація алюзивного змісту повинна успішно завершитись після переходу від ланки $A1$ до ланки $D1(=A2)$. Однак через відсутність у тезаурусі адресата інформації про джерело алюзії $A1$, ця ланка «алюзивного ланцюга» є відсутньою у свідомості адресата, тому в якості джерела алюзії $A1$ сприймається $D2$. В такому випадку зміст алюзії актуалізується, але неповністю, адже автор розраховував на прирощення змісту, яке відбулося в тексті, що містить джерело $D1$.

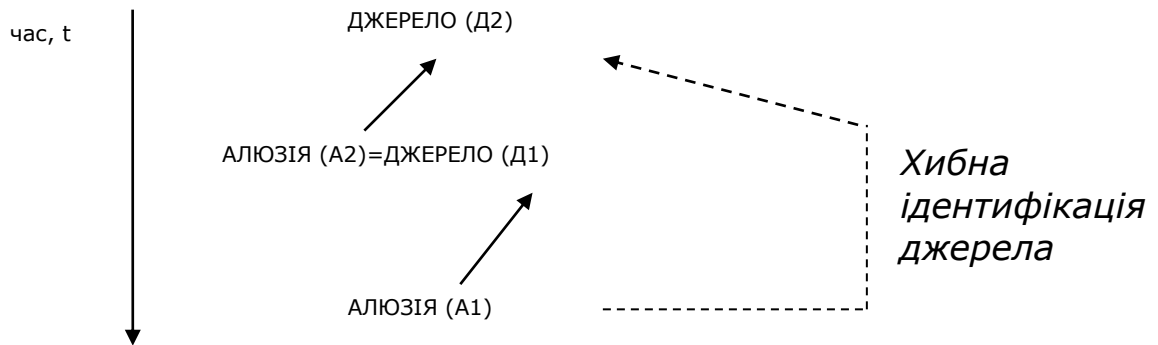

Рис. 5. Мінус-ефект комунікації: модель 4

Прикладом може бути ситуація розуміння алюзивного змісту заголовку статті *A boy's best friends* (The Economist, March 22nd, 2008), в якій мова йде про прикраси та їх придбання за допомогою інтернету. Згідно з рис. 3.9, $A1$ – назва статті *A boy's best friends*, $A2 = D1$ – «Diamonds are a girl's best friends» – пісня з кінофільму «Gentlemen Prefer Blondes» у виконанні Мерилін Монро (автори Джулі Стайн (Jule Styne) та Лео Робін (Leo Robin)), $D2$ – «man's best friend» – так називають собак. За умови неознайомленості читача з $D1$ та ідентифікації $D2$ як безпосереднього джерела алюзії $A1$ зв'язок назви статті з її змістом видається сумнівним. Крім того, втрачається алюзивний зміст, який повинен актуалізуватись через звернення до $D1$, тобто «прикраси, зокрема діаманти, є «найкращими друзями» дівчат, тобто завжди їм подобаються». Таким чином, не реалізуються пізнавальна та комунікативна функції алюзії.

Подібного мінус-ефекту адресант може уникнути таким же способом, що й мінус-ефект третього типу (див. вище).

5. П'ята модель відображає мінус-ефект комунікації, результатом якого є максимальне викривлення закладеного алюзивного змісту. Це ситуація, коли адресат ідентифікує в якості джерела алюзії феномен дійсності, який не має жодного відношення до справжнього джерела (D) алюзії (A) і має з ним виключно зовнішню схожість. Іноді подібне непорозуміння спричиняється фактором часу, тобто хибне джерело (D') знаходиться відносно адресата у менш віддаленому минулому, ніж істинне джерело (D), тож імовірність ознайомленості з ним читача/слухача є вищою.

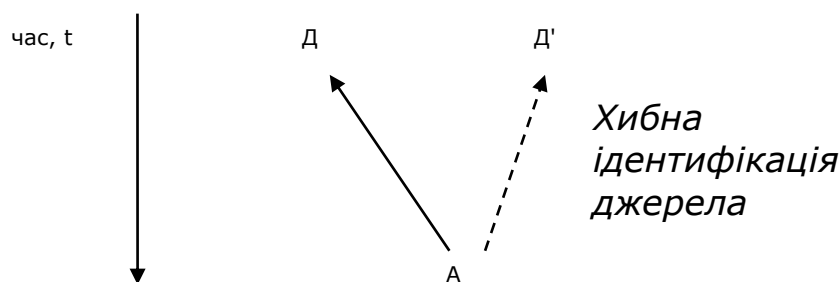

Рис. 6. Мінус-ефект комунікації: модель 5

Прикладом, що ілюструє п'яту модель мінус-ефекту комунікації, може служити алюзія *From Brussels without love* (The Economist, February 26th, 2005). На перший погляд джерелом цієї алюзії можна визнати пісню Сари Коннор *From Sarah with love*. Однак прочитавши статтю, назвою якої служить ця фраза, і в якій мова йде про непрості стосунки Росії та США, а також про результати представників цих країн у Брюсселі, можна пригадати фільм циклу бондіани *From Russia with Love*, який і буде тим феноменом, на який посилається автор.

За таких обставин автор, що прагне уникнути мінус-ефекту комунікації, повинен врахувати обсяг тезаурусу цільової аудиторії та збільшити кількість алюзивних засобів, які експлікують алюзію.

6. Шоста модель мінус-ефекту комунікації потребує уваги, хоча наслідки цього мінус-ефекту можуть частково нейтралізуватись контекстом. Це приклади виникнення інтертекстуальних відносин, які автор не мав наміру створювати. В такому випадку адресат тексту вбачає алюзію там, де її не було закладено автором, а також хибно віднаходить джерело алюзії, якої не існує.

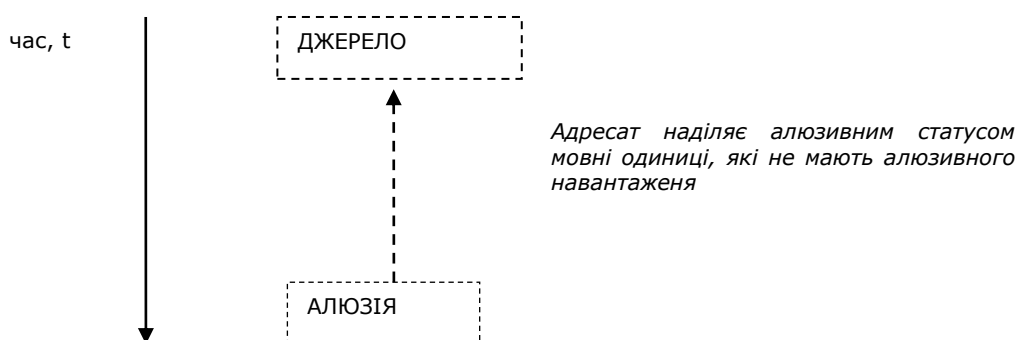

Рис. 7. Мінус-ефект комунікації: модель 6

Прикладом такого мінус-ефекту комунікації може бути заголовок статті *Re-enacting Waterloo* (The Economist, June 18th 2005). Прочитавши таку назву, читач може пригадати битву при Ватерлоо (1815), яка є алюзією на поразку Наполеона Бонапарта. Згадування цієї битви найчастіше є натяком на повну поразку, після якої відновлення практично неможливе [The Oxford Dictionary of Allusions 2001, с. 95; The Facts on File Dictionary of Allusions 2009, с. 497]. Адресат буде намагатись реконструювати фрейм тексту-джерела, щоб заповнити його слоти інформацією з сучасності, яку (за хибним припущенням адресата) автор тексту прагне порівняти з історичною подією у Ватерлоо. Отже існує вірогідність нерозуміння статті та її мети з перших рядків, адже очікування читача не виправдовуються (назва не є алюзивною, вона прямо вказує на тему статті, в тексті мова йде про інсценування битви при Ватерлоо). Хоча стаття зводить нанівець наслідки мінус-ефекту комунікації такого типу, неможна не зазначити створення певних перешкод для вільного розуміння тексту.

Автор навряд чи зможе запобігти мінус-ефекту шостого типу, адже спрогнозувати індивідуальні асоціації кожного з представників цільової аудиторії неможливо.

Зважаючи на вищенаведені схеми, можна зробити **висновок**, що одним із важливих факторів актуалізації неявних змістів алюзій є часова дистантність джерела алюзії від одержувача тексту. Однак фактор ознайомленості адресанта з джерелом алюзії є домінуючим порівняно з фактором часової дистантності, адже відомі випадки, коли давні тексти мистецтва є більш відомими, ніж твори сучасних авторів (наприклад, п'єси У. Шекспіра знайомі широкому колу людей в той час як твори сучасних драматургів залишаються невідомими для більшості). За умови приблизно однакової ознайомленості представників цільової аудиторії з джерелами алюзій залежність адекватності актуалізації змісту алюзивних засобів від часової дистантності джерела алюзії є обернено пропорційною, тобто чим далі в минулому джерело знаходиться відносно адресата, тим менш імовірною є адекватна актуалізація алюзивного засобу.

У разі високої ймовірності мінус-ефектів комунікації, спричинених неадекватною інтерпретацією алюзії, адресанту можна дати такі рекомендації щодо їх уникнення:

- 1) доцільно враховувати обсяг тезаурусу адресатів та приналежність до нього тексту-джерела алюзії;
- 2) необхідно брати до уваги психологічні особливості адресата (зокрема допитливість, активність та прагнення до здобуття якнайповнішої інформації з тексту);
- 3) варто збільшити кількість алюзивних засобів, які експлікують алюзію (власні імена людей, географічні назви; засоби, що позначають приналежність тексту-джерела алюзії певному часу), зменшивши тим самим індекс нечіткості алюзії.

Перспективою подальшого дослідження вбачаємо виявлення особливостей мінус-ефектів комунікації, спричинених інтермедіальними алюзіями, та шляхи їх уникнення.

Література

Воробйова М. В. Індекс нечіткості як критерій повноти семантичної інтерпретації алюзивних засобів англословного публіцистичного дискурсу / М. В. Воробйова // *Культура народів Причорномор'я*. Научний журнал. – Сімферополь: Кримський науковий центр, 2008. – № 142. – Том 1. – С. 140-143. *Земская Е. А.* Клише новояза и цитация в языке постсоветского общества / Е. А. Земская // *Вопросы языкознания*. – М.: «Наука», 1996. – № 3. – С. 23-31. *Кондаков Н. И.* Логический словарь-справочник / Н. И. Кондаков. – М.: Наука, 1975. – 720 с. *The Facts on File Dictionary of Allusions* / [author Martin H. Manser, associate ed. David H. Pickering]. – New York: Infobase Publishing, 2009. – XII, 532 p. *The Oxford Dictionary of Allusions* / Andrew Delahunty, Sheila Dignen, Penny Stock. – Oxford University Press, 2001. – 453 p.

УДК 811.111'272:821.111.02-3.09-055.1/3

ГАЛУЦЬКИХ І.А.

(Запорізький національний університет)

СОЦІАЛІЗОВАНЕ ТІЛО ЛЮДИНИ В ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ ЕПОХИ АНГЛІЙСЬКОГО МОДЕРНІЗМУ: КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ АНАЛІЗ (НА МАТЕРІАЛІ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ В. ВУЛФ)

Статтю присвячено дослідженню феномену тілесності та його ролі в образній концептуалізації дійсності, переломленої в художньому тексті й індивідуальній естетичній свідомості автора епохи модернізму. Дослідження корпусу художніх текстів В. Вулф із застосуванням методу семантико-когнітивного аналізу дозволило виявити специфіку соціалізованого ТІЛА ЛЮДИНИ в художній семантиці, що розкриває особливості тіла в суспільстві.

Ключові слова: тілесність, соціалізоване тіло, концептуальна метафора, концептуалізація, образність, художній текст, література модернізму.

Галуцких І.А. Социализированное ТЕЛО ЧЕЛОВЕКА в художественном тексте эпохи английского модернизма: концептуальный анализ (на материале художественной прозы В. Вулф). Статья посвящена исследованию феномена телесности и ее роли в концептуализации действительности, преломленной в художественном тексте и индивидуальном эстетически настроенном сознании автора эпохи модернизма. Исследование корпуса художественных текстов В. Вулф с опорой на метод семантико-когнитивного анализа позволило выявить специфику социализованного ТЕЛА ЧЕЛОВЕКА в художественной семантике, что раскрывает особенности тела в социуме.

Ключевые слова: телесность, социализированное тело, концептуальная метафора, концептуализация, образность, художественный текст, литература модернизма.

Galutskikh I.A. Socialized HUMAN BODY in the English modernist literary text: a conceptual study (on V. Woolf's literary prose). This article focuses on the research of corporality and its role in conceptualization, refracted in literary text and author's idiosyncrasy. In the article the corpus of literary texts by V. Woolf's is studied with the method of cognitive-semantic analysis applied that demonstrated the specificity of socialized HUMAN BODY in literary semantics and revealed peculiar features of body in the society.

Key words: corporality, HUMAN BODY, socialized body, cognitive linguistics, cognitive poetics, conceptual analysis, concept, literary text, modernist prose, literary imagery.

Феномен тілесності як об'єкт дослідження привертав увагу великої кількості науковців, які працюють у різних сферах науки [Гомілко 2007; Жаров 2001; Медведева 2005; Никитин 1999; Подорога 1995; Полтавцева 2005], оскільки людське тіло у його різноманітних виявах здавна перебуває у фокусі уваги анатомії, психології, соціології, культурології, мистецтвознавства, філософії тощо. Не обминули його своєю увагою і філологи – як літературознавці, так і лінгвісти [Дискурсы телесности 2008; Козеренко, Крейдлин 2011; Полтаробатько 2009; Сузнель 2003; Штейнбук 2006; Body, Language 2007 та ін.].

Враховуючи різноаспектний характер людського тіла, ракурси його вивчення не вичерпуються проблематикою його будови та функціонування, але і включають питання взаємодії з собі подібними, осмислення буття людини як homo corporalis, її місця в соціумі і т.п.

Очевидне акцентування різних аспектів тіла та тілесності у виконуваних дослідженнях призвело до розрізнення видів тіла, починаючи з біологічного, фізіологічного і закінчуючи